

За сучасних умов, в країні відбувається складна ситуація, і Верховна Рада України прийняла рішення «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України» від 31.07.2014 № 1621, відповідно до якого підприємства, окрім стандартних обов'язкових утримань із заробітної плати, тимчасово (до 1 січня 2015 року), повинні утримувати військовий збір у розмірі 1,5 % від заробітної плати працівника. Цей військовий збір повинен утримуватись із ставки заробітної плати без вирахування ЄСВ і ПДФО. Базою для утримання цього податку є не тільки основна заробітна плата, а і інші заохочувальні та компенсаційні виплати.

Отже, враховуючи всю описану інформацію, можемо зробити висновок, що заробітна плата є важливим чинником, який мотивує і забезпечує працівників. Відповідно до діючого законодавства, з процесом нарахування і виплати заробітної плати пов'язана необхідність утримань відповідних сум, які підприємство перераховує у вигляді податків і зборів до відповідних бюджетів.

Кожен податок і утримання мають свої особливості утримання, які потрібно знати і враховувати при виплаті заробітної плати працівнику.

Література

1. Закон України «Про оплату праці» № 108/95 — від 24.03.1995 р. — [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/108/95-вр>
2. Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» № 2464-VI від 08.07.2010 — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2464-173>
3. Закон України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» від 02.09.2014 р. № 1669-VII.

Майстренко Є. В., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Сопко В. В., д.е.н.,
професор кафедри обліку підприємницької діяльності

ВИКОРИСТАННЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ОБЛІКУ ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Прагнення України до євроінтеграції породжує необхідність гармонізації податкової системи України і країн Європи. Подат-

кова політика європейських країн забезпечує конкурентоздатність бізнесу шляхом створення вигідних умов для його розвитку.

Податок на прибуток у зарубіжних країнах, крім фіскальної функції, виконує функцію стимулювання і регулювання, є інструментом впливу на діяльність платників податку.

Існує потреба у дослідженні зарубіжного досвіду обліку податку на прибуток, оскільки в Україні він не є досконалим: відбуваються зміни і доповнення у законодавстві, відсутні єдині умови оподаткування підприємств, що ускладнює ведення обліку.

З метою поповнення бюджету у 2014 році було здійснено ряд суттєвих змін: скасовано пільги в оподаткуванні податком на прибуток для суб'єктів господарювання готельного бізнесу, галузі електроенергетики, інститутів спільного інвестування; встановлено основну ставку податку на прибуток від операцій з цінними паперами і деривативами; встановлено додаткові умови для отримання податкових пільг підприємствам паливно-енергетичного комплексу, водо-, теплопостачання та водовідведення. Таким чином, збільшення надходжень, скасування пільг зменшує конкурентоспроможність підприємств, їх інвестиційну привабливість. Ми вважаємо, що застосування різних пільг допомагає знизити податкове навантаження на платників податків, підвищуючи ефективність їх господарської та інноваційної діяльності. В Україні пільговий механізм в оподаткуванні податком на прибуток не стимулює інвестиційну діяльність, часто пільгами зловживають і тому вони втрачають свою ефективність [1].

В Україні протягом 2011–2014 років відбувалося поступове зменшення ставки податку на прибуток. Поточна ставка податку на прибуток становить 18 %. Ставка податку на прибуток в Україні є меншою, ніж у більшості країн Європи. Протягом п'яти років в Україні ставка податку на прибуток зменшилася на 7 %, що дає можливість залучати іноземні інвестиції. Зменшення ставки податку на прибуток є загальноєвропейською тенденцією. У Литві податок на прибуток зменшився до 15 % і це є однією з найменших ставок у країнах Європи, у Польщі — 19 %, у Болгарії — 10 % [2]. Така податкова конкуренція створена країнами для вигідніших умов залучення іноземних інвестицій. Але такі низькі ставки податку на прибуток притаманні більше для країн — нових членів Європейського Союзу. Німеччина, Бельгія, Франція, Іспанія, Італія також поступово зменшують значення ставки, але вона лишається однією з найвищих: від 30 до 34 %. Однак, для України зменшення номінальної ставки податку на прибуток не означає швидкий розвиток бізнесу, оскільки не

менш важливе значення має визначення бази оподаткування, аспекти сплати податку на прибуток тощо.

Великою проблемою є розбіжність між ставкою номінальною і ефективною в Україні. Ефективна ставка залежить від визначення валових витрат бізнесу, тобто, чим більші витрати, тим менша сума податку до сплати [3]. Більшість підприємств зловживають даною ситуацією і штучно збільшують свої податкові навантаження. Тому слід сформуванати чіткий перелік витрат, які можна віднести до валових, для обмеження маневрів і ухилянь від сплати податку.

У Великобританії, як і в Україні, податок на прибуток регулюється двома основними законами: Податковим кодексом Великобританії і національними стандартами бухгалтерського обліку. Обчислюється податок на прибуток аналогічно українській методиці з урахуванням постійних податкових різниць. В Україні ж податковий прибуток коригується на суму постійних податкових різниць.

Німеччина переходить на міжнародні стандарти фінансової звітності і GAAP. Основою для розрахунку податку на прибуток є бухгалтерський облік. Податкова звітність складається на основі комерційної звітності, але з коригуванням показників відповідно до податкового законодавства. У звітності відстрочені податки відображаються лише компаніями, які складають звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності[4].

У Франції порядок обліку податку на прибуток ведеться переважно згідно міжнародних стандартів фінансової звітності, як і в Німеччині. У 2011 році був Прийнятий Податковий кодекс, у якому були передбачені одразу правила бухгалтерського обліку оподатковуваних операцій. Таким чином, Франція домоглася цілкової гармонізації бухгалтерського і податкового законодавства.

У Литві податок на прибуток визначається на основі даних фінансового обліку. Особливістю є те, що доходи і витрати відображаються відповідно до принципів бухгалтерського обліку, окрім доходів, які визначаються касовим методом. Якщо не брати до уваги те, що основою податку на прибуток є балансовий прибуток до оподаткування, виникає потреба у розрахунку податкових різниць, що виникають унаслідок застосування касового методу визнання доходів та обмежень витрат.

Таким чином, сучасний облік податку на прибуток має свої недоліки. Пропонуємо удосконалити українську модель обліку податку на прибуток шляхом запозичення досвіду Латвії, Німеччини та Франції. Перш за все, необхідно гармонізувати правила

ведення бухгалтерського фінансового обліку на законодавчому рівні. Вважаємо, що податок на прибуток необхідно визначати з балансового прибутку. Оскільки відстрочені податки з податку на прибуток істотно штучно збільшують валюту балансу, пропонуємо відображати їх у балансі лише тих підприємств, які зобов'язані складати фінансову звітність за міжнародними стандартами.

Література

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI зі змінами і доповненнями.
2. Tax rates online [Електронний ресурс]. Режим доступу — <http://www.kpmg.com/global/en/services/tax/tax-tools-and-resources>.
3. Київ Post. Які податки платитимемо після нового року? [Електронний ресурс]. Режим доступу — <http://www.kyivpost.ua/business/article/yaki-podatki-platitimemo-pislya-novogo-roku.html>.
4. Кучер С. Бухгалтерський облік оподаткування прибутку підприємств в країнах світу. Режим доступу — http://sophus.at.ua/publ/2014_04_17_18_kampodilsk.

Матвеева В.С., студент ОЕФ, 5 курсу, спеціальність 8.030509 «Облік і аудит», ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана», науковий керівник — Бондар М. І., д.е.н., професор кафедри обліку підприємницької діяльності

ТРАНСФОРМАЦІЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ У ФОРМАТ ЗА МІЖНАРОЖНИМИ СТАНДАРТАМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Перші кроки переходу підприємств й установ на Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) були зроблені ще на початку 2011 року, що стало початком створення необхідних умов для участі у міжнародному співробітництві, для підвищення інвестиційної привабливості, виходу на міжнародні ринки. Тому питання з практичного застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності є досить актуальним.

Поступово збільшувався обсяг методичних матеріалів з питань переходу на МСФЗ, що були представлені у друкованих виданнях, велика частина в електронному доступі в мережі Інтернет. Можна сказати, що в Україні перехід на МСФЗ був продуманий і досить чітко деталізований. Але спостерігається тенденція